

saar Meget i Skatteindtægt som en enkelt Kjøbstad, ikke ere noget Sjældent i Kjøbenhavn. Jeg finder, at det uægtelig er ret interessant at see noget Saadant og at faae det fremdraget engang. Naar jeg ikke desto mindre holder paa Contingentsystemet, da er det, for at gjentage, hvad jeg før sagde, fordi jeg antager, at det vil gaae endnu værre under Procentsystemet.

Smidlertid ligger jo det nuværende Lovforslag engang for, og vi maae altsaa behandle det. Jeg skal da, under den Forudsætning, at man vil blive staaende ved det Princip, som nu engang er lagt til Grund i Lovforslaget, som det foreligger, nemlig Procentsystemet, endnu tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger med Hensyn til enkelte Paragrapher i dette Lovforslag, og jeg skal først begynde med dets § 4, der i Slutningen omhandler Actieselskaber, Interessentskaber, Firmaer, Stiftelser, osv., og som bestemmer, at disse kun skulle svare Skat, naar Indtægten af samme tilflyder Personer, som ikke ere bosiddende her i Landet; det Samme kommer igjen i § 22, der omtaler de ikke i Landet bosatte Interessenter i saadanne Selskaber osv. Jeg skal henstille, om det ikke vilde være rigtigere, at Actieselskaber osv. idethele som saadanne betalte Indkomstskat af den Avance, som de havde. Det vil nemlig let sees, at det fast er umuligt at faae at vide, hvilke Interessenter i saadanne Selskaber der boer udenfor Landet og hvilke ikke. Bestyrelsen veed det ikke, og mange af disse Personer kunne altsaa komme til at gaae frie for Skat. Man kan vel svare mig, at en stor, ja, jeg skal gjerne indrømme den største Deel af disse Selskabers Interessenter boer her i Landet, og at man ved at beskaffe Selskabernes Avance vilde komme til at beskaffe disse Interessenter to Gange. Dette er ganske sandt, men er der ikke ifølge selve Lovforslaget mange Ting, som blive beskattede to, for ikke at sige flere Gange? Jeg skal f. Ex. nævne Gaver. Naar en Fader giver sin Son en Understøttelse, der er større, for Kjøbstadernes Vedkommende end 350 Rd., saa beskattes dette samme Beløb haade hos Faderen og Sønnen; saaledes er der flere forskjellige Tilfælde, i hvilke der kan tages dobbelt Skat af den samme Sum.

— I § 7, jfr. § 6, sidste Passus, er der opstillet et Princip, som jeg for mit Vedkommende gjerne kan tiltræde, nemlig at der skal skee et Afdrag i Skatteindtægter under en vis Størrelse, hvorved der fremkommer en noget forskjellig Scala. Jeg kunde inidvertid have ønsket, at man havde ført Tanken heri heelt ud, saaledes at man i Virkeligheden fra al Indtægt drog et saadant Beløb, som kunde antages at gaae med til Individets eget Underhold, hvilket her er udtrykt med Tallene 300 Rd. for Landet, 350 Rd. for Kjøbstæderne og 400 Rd. for Kjøbenhavn. Man skulde altsaa efter min Anskuelse ikke alene drage disse Beløb fra den Skatteindtægt, som er nævnt i § 7, nemlig indtil 1,200 Rd.s Skatteindtægt og med nogen Formindskelse fra mellem 1,200 og 2,000 Rd.s Skatteindtægt, men heelt op igjennem. For hele Udbyttes Skyld vilde det i Virkeligheden ikke sige meget, om der fra en Indtægt af 10,000 Rd. blev trukket 300 eller 350 eller 400 Rd., og det forekommer mig, at der derved skete Retfærdigheden bedre Fyldest. Jeg skal herved bemærke, at denne Bestemmelse i § 7, jfr. § 6, jo har en meget stor Indflydelse i de forskjellige Communer. Jeg har netop undersøgt, hvorledes Forholdet i saa Henseende vilde stille sig i Landets næststørste By, nemlig Odense. Tager jeg for Odense By Communeskattelisten for 1869 for mig, da kommer der, som de Herrer nu skulle faae at høre, et ret interessant Resultat frem. Efter den nævnte Skatliste var der til Skat efter Formue og Leilighed ansat 2,567 Skatteydere, hvis Skatteindtægtssum udgjorde 1,850,000 Rd. Af disse 2,567 Skatteydere havde ca. 1,100 kun en Indtægt af 300 Rd. eller derunder, og altsaa vilde, mine Herrer, næsten Halvdelen af Skatteyderne gaae heelt ud ved at fastsætte Grændsen for Skatteydelsen til en Skatteindtægt af 300 Rd., eller rettere 350 Rd. Det Antal af Skatteydere med en Skatteindtægt af netop 350 Rd., der var opført paa den omtalte Liste, som jeg har liggende for mig, var saa ubetydeligt, at jeg slet ikke vil tage det med. Halvdelen af Skatteyderne til de communale Skatter vilde altsaa falde bort som Statskatteydere, saasnart Bestemmelsen i § 7 tænktes gennemført, hvorved jeg maaskee tviv-